

World War II Presentation slides

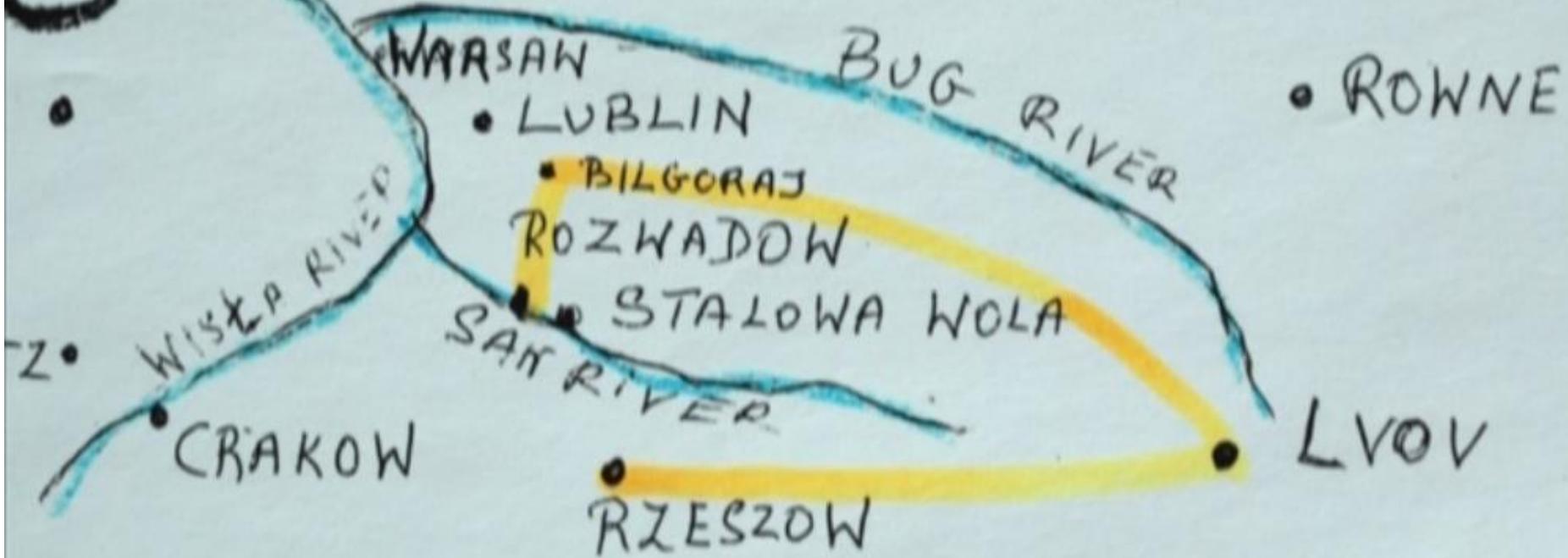
by

Joseph Taler, M.D.

LAND

OVAKIA

Ulica (Street) ROZHADOWSKA No 14. He lived in this house, on the Second Floor until Oct. 1939
Kos Family, the owners of the house lived on the First (Ground) Floor. The white building is the
courthouse; the brown in the distance is the Elementary School. Rzeszów (Stalowa Wola) Poland June 1990

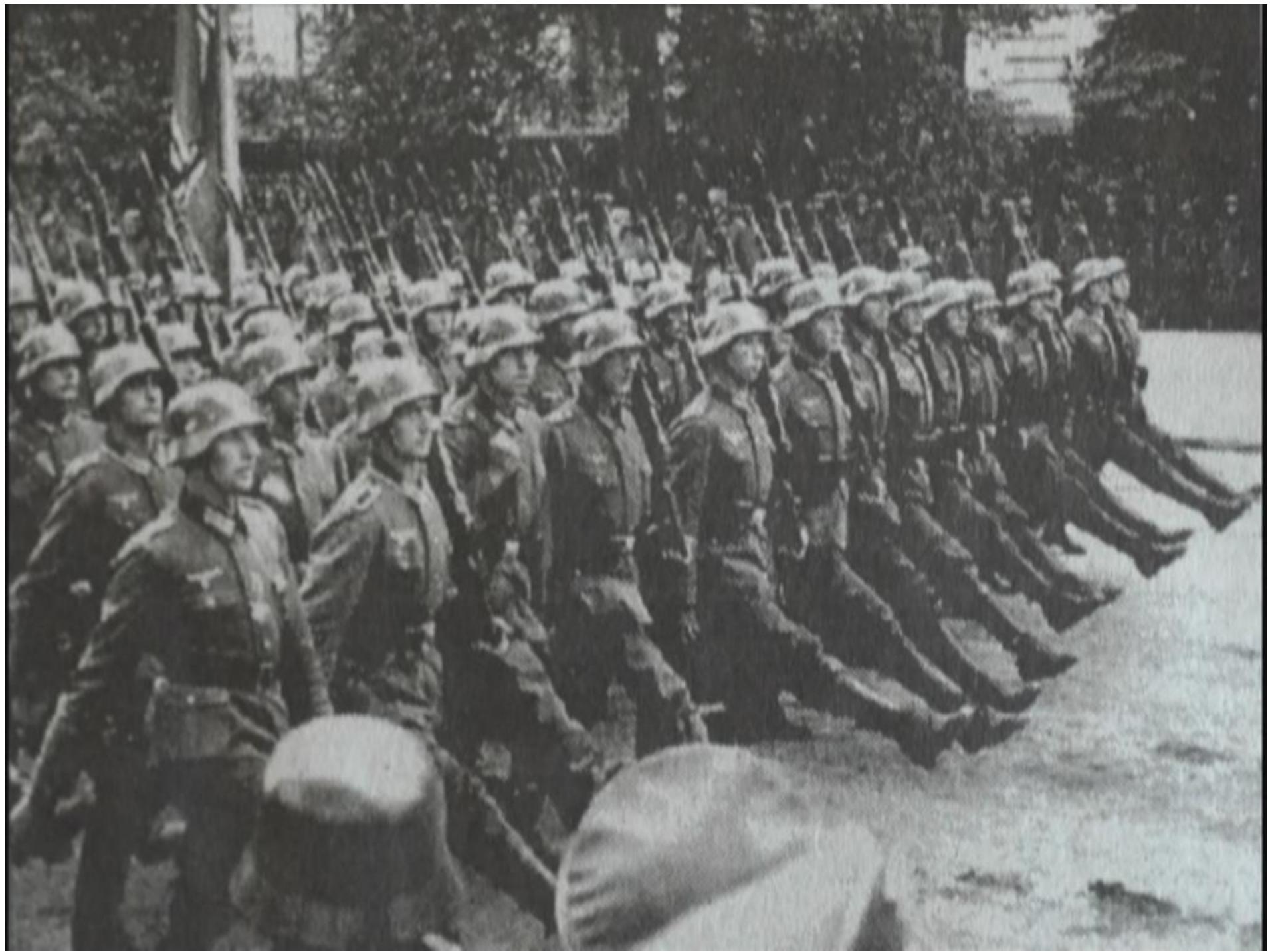

HAUSVERWALTUNG

No. 12

Lemberg

Hausenstr. Nr. 16

Vorläufiger Ausweis Nr. 12

Herr Schwartzgrish. Josef
wohhaft in Lemberg Stolzenstr. 5/14.
geb. am 10. I. 1916 in Lemberg ist in
der Stadthauptmanns Freihandl. Grund-
stücksvorwaltung als Hauseig. geöffnet
angestellt.

Gültig für August 1942

Die Hausverwaltung

und

Nr 173/R/38

Nazwisko Wojski

Imię Stanisław

Data urodzenia 17 maja 1891 r.

Miejsce urodzenia Lwów

Zawód urzędnik

Wzrost średni

Twarz owalna

Włosy ciemne

Oczys piękne

Znaki zasadziane

Wydany dnia

10 lutego 1938 r.

za Prezydenta Miasta

Urzędu Wydziału Ekonomicznego

Piotr
Pietrzak

Sekretarz miejski

Pożegnalny fotografia

Właśnie podane imię i nazwisko znajdują się w dowodzie

Słownie do art. 19 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 r. o świadectwach i kontrolach ruchu ludności (Dz. U. R. P. nr 32, poz. 309) zaświadczenie, że wymieniony(a) w niniejszym dowodzie

Stanisław Wojski

jest obywatelem (ka) polskim (q) co zostało stwierdzone

na podstawie art. 2 pkt 1 ukt

z 24 I 1928 r. d.z.U. z p. 44

Urząd Stanisław powiat. Kowalewo

nr 173/R/38

data 7 maja 1938

Starosta Powiatowego

Milicja

Uprawnia do
ulgowych prze-
jazdów kolejami
państwowymi
według ulg
tarylowych
dla pracowników
kolejowych w kl.
socia.

Stanisława Barańska

... podpis autentyczny dane do

DYREKCJA OKR. KOLEI PAŃSTW. - WE LWOWE

DOWÓD TOŻSAMOŚCI OSOBY Nr 105184

walny na rok wystawienia.

P. *Stanisława Barańska*
żona kancelisty

Spred. P. N. - A. M.

zakładu pocztowego

Do potwierdzenia zmian:

Nazwisko dowodu przedłużać się nie

19. 38

Grosz
Dyrektor K. P.

1930

Grosz
14611

19

19

15 MARZ 1937

19. r

Grosz
Faktura wysłowej

Dyrektor K. P.

Numer

271541

Dr. 1000 ZŁ 1000 120.00

Respublica: Polonia
Palatinate: Leopoldinum
Districtus: Leopoldinum

Diocesis: Leopoldinensis
Parochia: Nostri Domini Iesu Christi
Nro: 1193

*Immaculata
1916/17*

TESTIMONIUM BAPTISMI

Ex parte Officii parochialis r. lat. Ecclesiae Absconci Jen. Leopoldum
testimoniique fit in libris metricis huius Ecclesiae Tiss. pag. 68 reperiri sequentia:

Anno <u>1916</u>	Mensis <u>10</u>	Nome n.	Dia	Sexu	Parentes:	Patrini:
Anno Domini Mille e cinq ans d'Indiction du die xxv Vix illud ann fuerit annus fuerit annus		Nom			Nomen, cognomen et conditio	Nomen, cognomen et conditio
		<u>Joseph</u>			<u>Stephanus Hannibal fil. Distens et Sophia Hanel</u>	<u>Mathias Hannibal</u>
baptizatus	<u>17</u>				<u>Maria N. Ignatia Ibla Yvonne et Valentina Hanel</u>	<u>Casimir Hanel</u>

Sacerdos baptizans:
Obstetrix:

Ignatius
Absconcha Antonia

Quas testimoniales meus proprio subsciro et sigillo Ecclesiae parochialis munio.

Vespoli die 20 Maii 1916

X. Vespoli
Antonius Vespoli

Bescheinigung

Poświadczanie

Wys. 1. der Ersten Durchführungs-Vorschrift zur Verordnung über die Einführung einer Arbeitskarte vom 20.12.1940

z 3 ust. 6 pionierów poświadczających wykonywanego do rozporządzenia o wprowadzeniu karty pracy z dnia 20 XII 1940

Osobie:
Józef Skwarecky

Vorname:

Geboren am:
10. i. 1916

Geburtsort:
Lemberg
Miejsce urod.

Kreis:
Lemberg

Beruf:
Hilfsarbeiter

Ist auf Grund der Verordnung über die Einführung einer Arbeitskarte vom 20.12.1940 als Arbeitskartenpflichtige Person klassifiziert und ist im Besitz der Arbeitskarte Nr. 903/ 1415.

Berufsgruppe und Art:
Grupa zawod. 23B

Zarejestrowany został na podstawie rozporządzenia o wprowadzeniu karty pracy z d. 20.12.1940 jako osoba, zobowiązana do posiadania karty pracy i posiada karte pracy Nr.:

den 31 August 1942

(Stempel des Arbeitsamtes)
(pieczęć Urzędu Pracy)

Arbeitsamt Reichshof

- 903 -

In Auftrag:

Urkundliche — Podpis

Diese Bescheinigung verbleibt im Besitz des Inhabers
Niedrige Auswüchsezeile poroztaje w posiadaniu posiadacza karty

U. A.

Autotypowany Warszawa — Nr. 800

Ostbahn — Kolej Wschodnia

Personenausweis } Nr. 1117
Dowód tożsamości osoby }

Siedl. Reichenbach
1942

(Unterschrift des Inhabers)

(Podpis właściciela)

Skwarczynski Josef

Bahnhof

*) Nichtzugelendes ist durchzusteichen
Niepotrzebne skreście

Ostbahn

(Dienststempel)
(Pieczęć służbową)

Reichshof, den 31. Okt. 1942
dnia

(Dienststelle)
(Miejsce służbowe)

Miss.

(Unterschrift und Dienstbezeichnung)
(Podpis i stopień służbowy) 115. Oberinspektorat

ke 3 16/2 (Ostbahn) Personenausweis A6 beigebl. Karton IX 42 40 000 DrFkV Krakau

Ostbahn

Bahnbetriebswerk REICHSHOF

Bahnbeleidigungskarte Reichshof

KW 36 838

Dieser Personalausweis
gilt als Nachausweis
für das Stadtgebiet Reichshof.

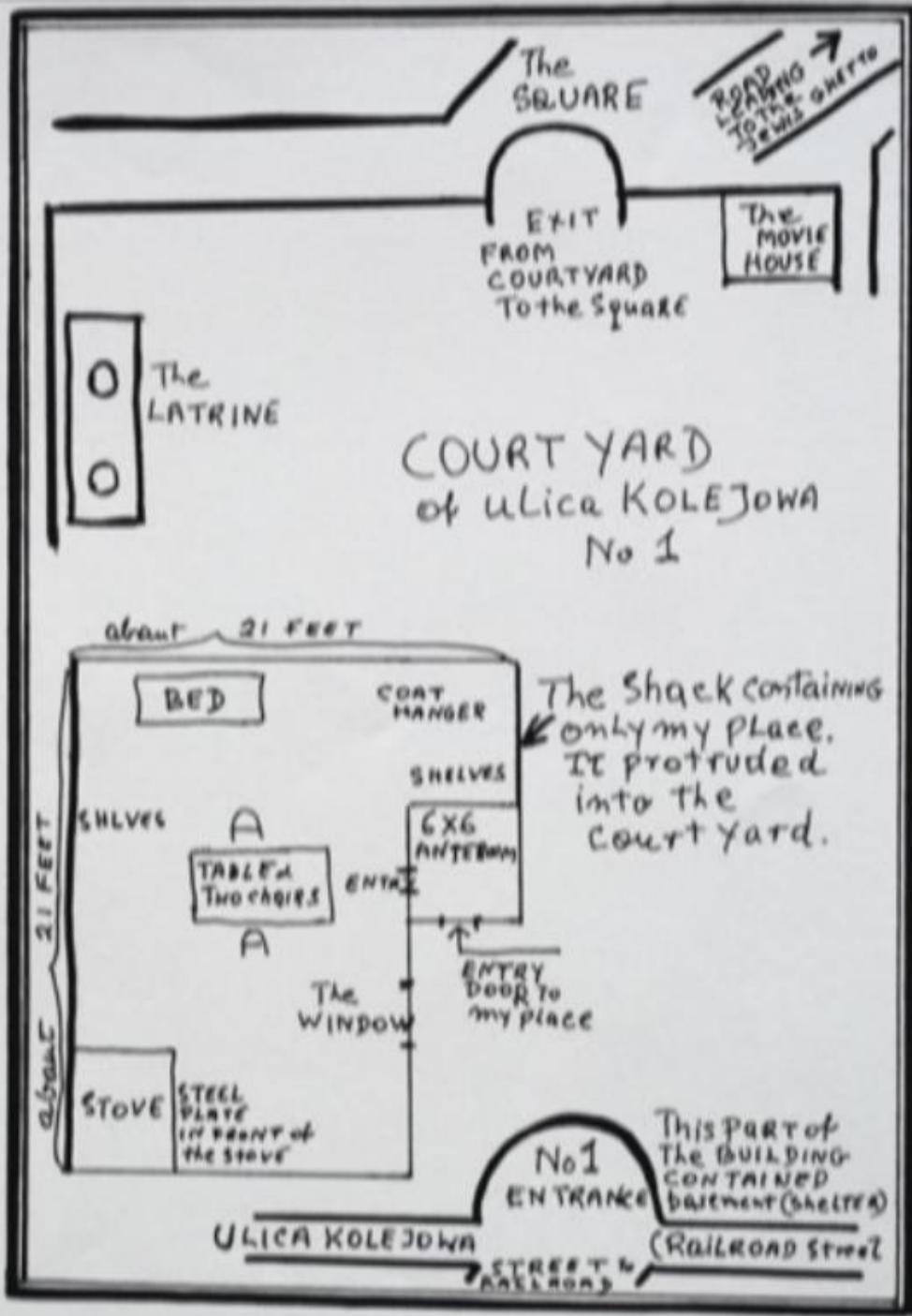
Wurde

HIT
Bahn
betriebswerk
REICHSHOF

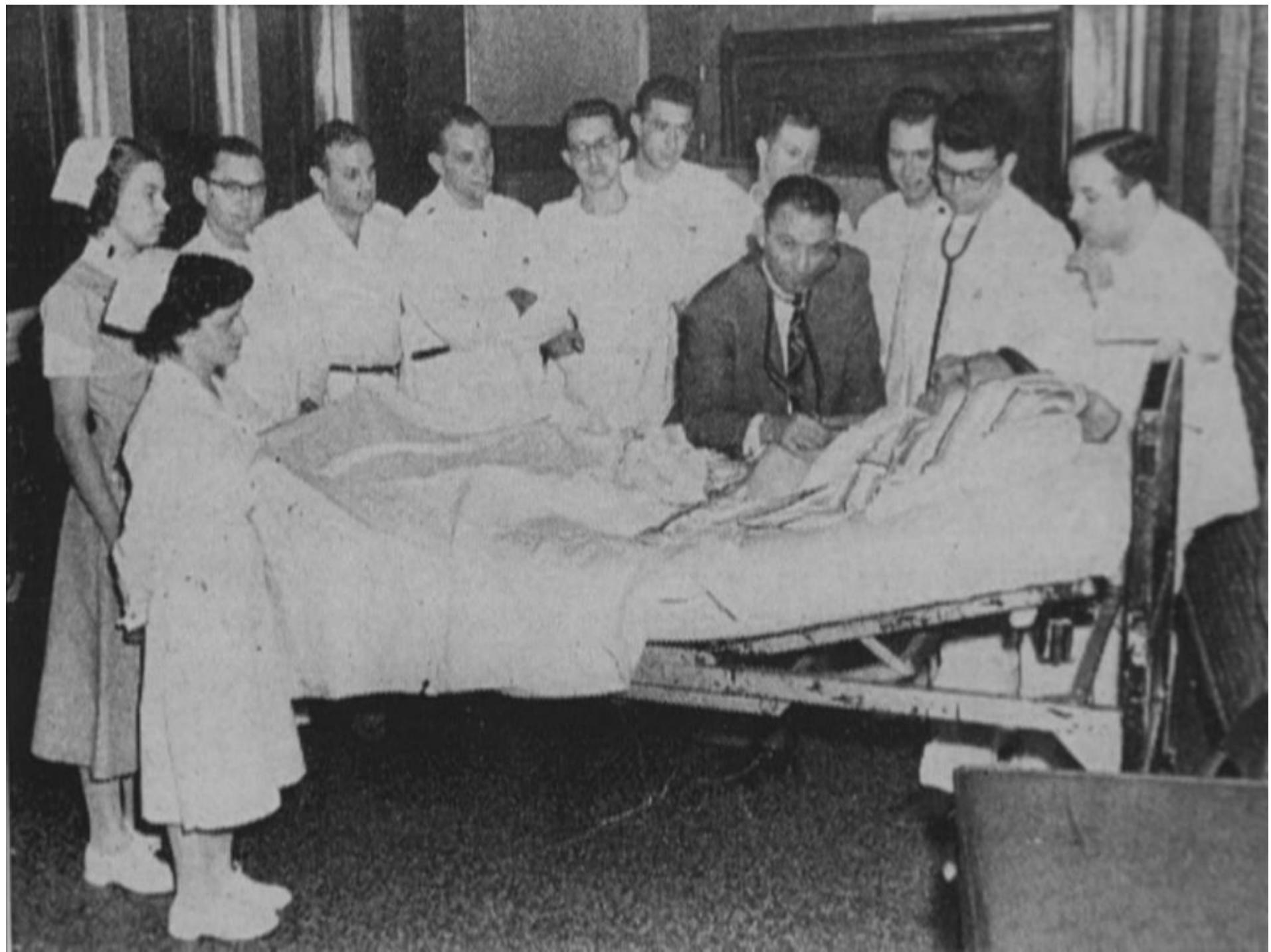

Uniwersytet im. Jana Kazimierza - Wydział Lekarski

LUBLIN - 1945 r.

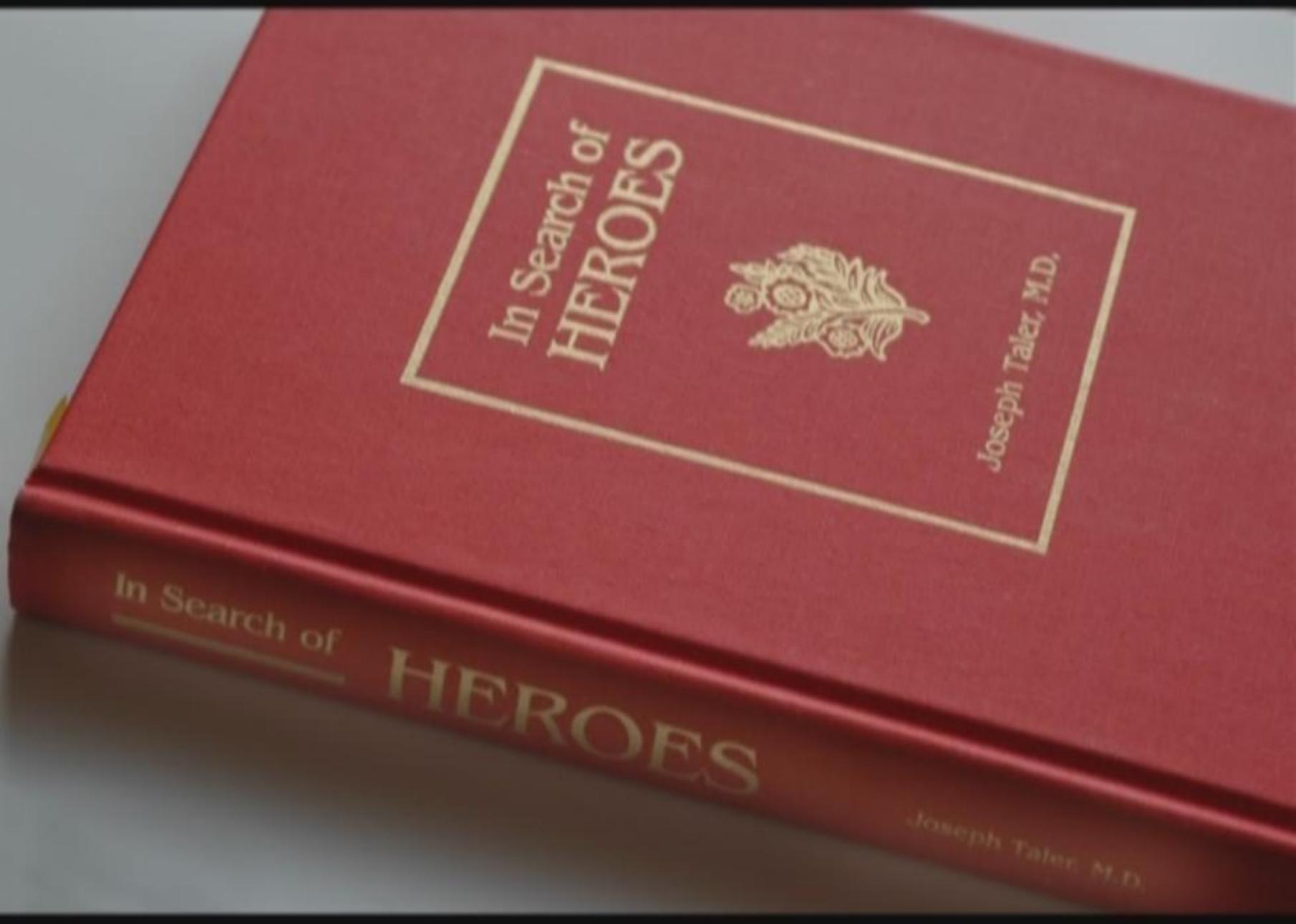

Bronka Taler
Clifton Park in Baltimore photo taken by Joseph Taler, 1952

Polish Indians
&
Short Stories

Joseph Taler, M.D.

Joseph Taler, M.D.

Waiting for Another Day

Holocaust Rememberance Day
Temple Beth Shalom - Arnold, Maryland
April 15, 2007

70 Minutes - 13 chapters

Cindy Fox, Lisa Thaler (Genealogist and Author), Lt. Col. David Fox, Martin Thaler (Lisa's husband and my third cousin) holding their son Henry Thaler

David Fox established a link between Joseph and the Thaler Family. Photo taken by Joseph at Joseph and Bronka's home in Annapolis, 2000

Captain Abraham Thaler

Abraham Thaler (1897-1955) Lawyer, Officer of the Polish Army, Defender of Stolowa Wola and honored by the Regional Museum of Stolowa Wola (Charcoal drawing on right by Art Smookler, November 22, 2009)

Doctor Abraham Thaler, a lawyer in private practice was recalled to active duty on August 20, 1939 - prior to the outbreak of World War II on September 1, 1939. He was a combat officer in command of an infantry platoon - assisted by antiaircraft units in the defense of a military-industrial complex in Stalowa Wola. For further details, see orders of the 6th Polish infantry in the letter below.

M.d.dnia 12.IX.1939 r. g.0.30

6 Dywizja Piech. odchodzi w dniu 12.IX.1939 r. do innego zadania. Do fałszych obrony przejść przez San pozostaje: Grupa płkownika Trzebunia w całym dotychczasowym składzie, kpt.Taller z komp.plot. do obrony mostu Ulanów, kpt. Bragiel ze swoją kompanią plot i komp. asyst. Nr.211 do obrony mostu "Krzeszów". Kpt.Taller i kpt.Bragiel zostają podporządkowani z dniem 12.IX. br. godz.6,00 pki.Trzebuni /z miejscem postoju Zarzecze./

Do wsparcia obrony mostów w Ulanowie i Zarzeczu zostają przydzielone po jednym dziale 6 pal. Mosty należy utrzymać aż do kontaktu z nimi i w razie naporu jego przeważających sił - wysadzić a oddziały obrony wycofać przez lasy do rejonu Janów Lubelski 3 km. pld.Janów. Utrzymać łączność z Grupa Płkownika Sikorskiego na Rzeczu Lubomirica - Rzeczyca.

Pplk.Sokolski odchodzi wraz z 6.D.P. Wyznaczenie na dzień 12 i 13 bm. droga rekwizycji z środków miejscowych, w razie przedłużania się obrony na dnie następne będzie dowieziona z Janowa.

Dowódcą odcinka 6.D.P.

Misiag
Misiag
pułkownik.

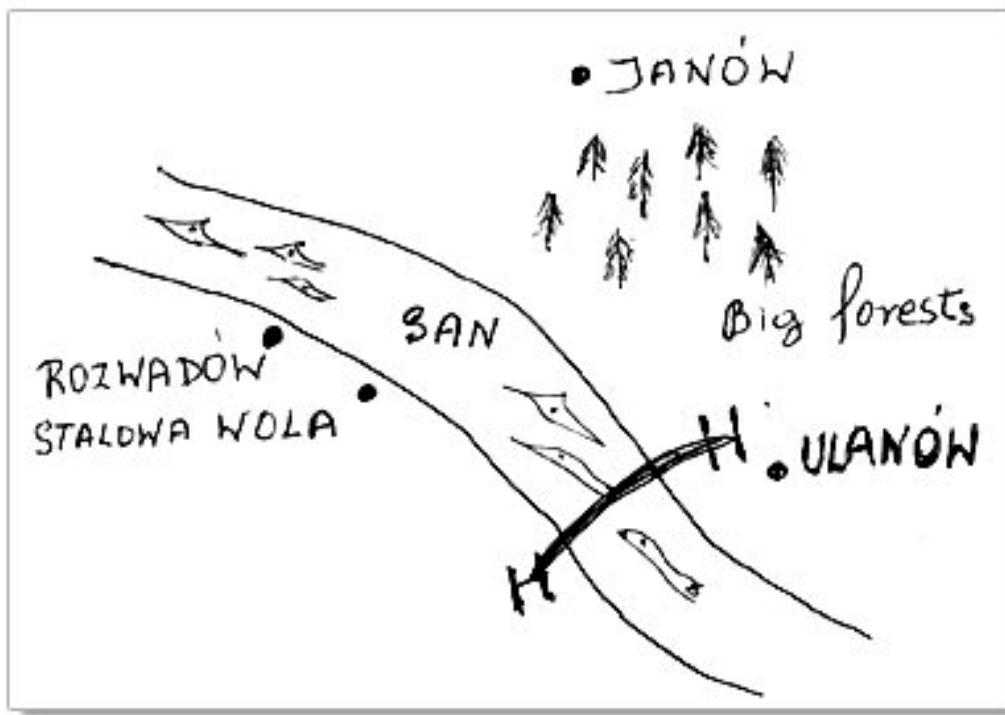
Zmij sięce się na odcinkach
oddziałów rozmieszczone fortami do dnia
do wyjęcia piech. Trzebunia.

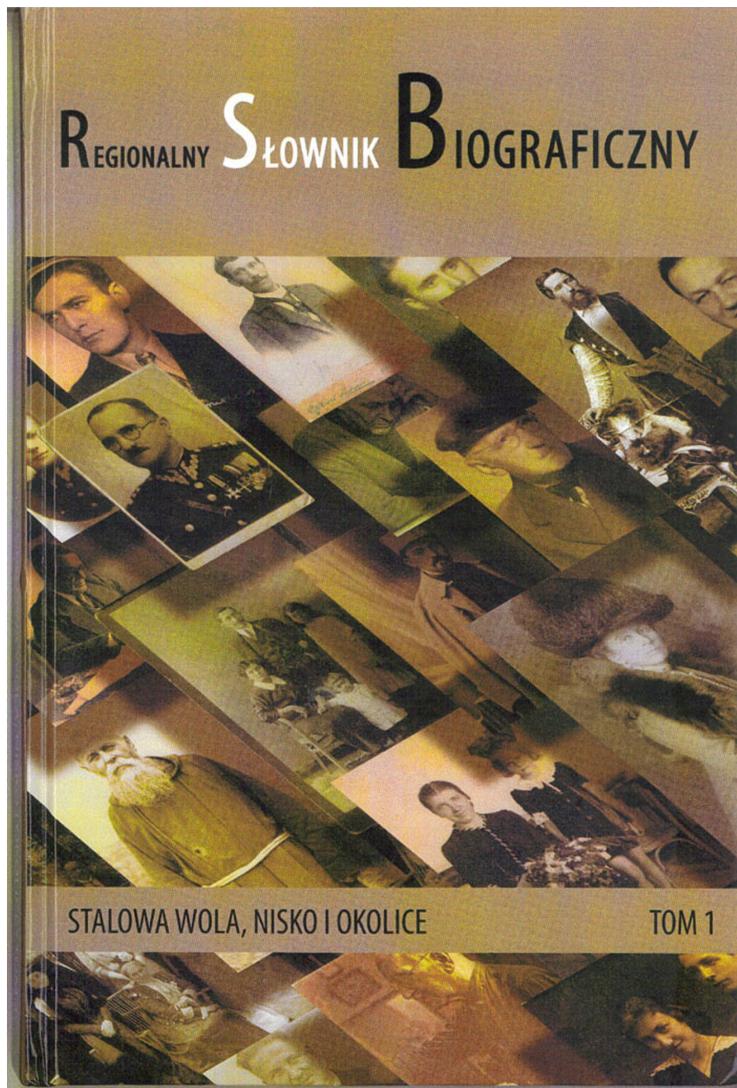
Misiag
Misiag

The 6th division of (The Polish) infantry assumes as of today new assignment. The group of Colonel Trzebunia remains unchanged and remains in Zarzecze. As of 6am Captain Thaler along with the anti-aircraft company will defend the bridge (across the river San) at Ulanow. Captain Bragiel and his company will defend the bridge (across the river San) in Krzeszow. The order is to defend the bridges, but in case of an overwhelming power of the enemy (Germany), the bridges should be blown up and the entire group under the command of Colonel Trzebunia is to proceed through forests toward the region of Janow (Lubelski). On the 12th and the 13th of September the military units will rely on provisions requisited form local sources. Thereafter the food will be supplied from Janow.

Commandant of the section of the 6th Infantry Division
Colonel Misiag

translation by Dr. Joseph Taler

Regional Biographic Compendium

In July 2009 I received a letter from Marek Wiatrowicz, member of the Department of Education and Publishing of the Regional Muzeum in Stalowa Wola, about including my father in the first volume of a book honoring individuals, who performed exemplary services for Poland and particularly for the region where I was born and where we lived until 1948. The book, written in Polish features men and women going back to the 17th century. The entire content of the story of my father is enclosed in Polish. It stresses particularly my father's upbringing, education, leadership in the Jewish community and military service. It stresses his service in Polish-Russo war against bolsheviks in 1919-1920 and as a combat defender of Stolowa Wola in 1939. My mother and I are also included.

Cadet of the Austrian Infantry
taken when Abraham Thaler was 17 years old at
the outbreak of World War I

Abraham Thaler z żoną Zofią
i synem Józefem

tem zaś kibicował rozwadowskiej drużynie Ha-poel. Słynął ze swojej sprawności fizycznej, postrafił w ramach zakładu przeskakiwać wysokie ogrodzenia albo ustawione obok siebie beczki, szybko biegał, bez trudu przepływał nawet wzburzone rzeki.

W połowie sierpnia 1939 r., w związku z zagrożeniem wojennym został powołany do służby i wyznaczony do dowodzenia kompanią przeciwlotniczą, skierowaną do obrony Zakładów Południowych i Stalowej Woli. Pozostawał w składzie formacji dowodzonej przez ppłk. Stanisława Trzebunię (określonej jako Grupa „Stalowa Wola”), od 8 września podporządkowanej 6 Dywizji Piechoty gen. B. Monda.

W momencie odwrotu dywizji, 12 września 1939 r. rozkazem dowódcy odcinka płk. Misiąga, kpt. Thaler ze swoją kompanią odesłany został do obrony mostu na Sanie w Ulanowie. 13 września most został wysadzony, a przy odpieraniu niemieckich prób sforsowania rzeki zniszczeno 2 samochody pancerne. 14 września osłaniano odwrót Grupy Operacyjnej „Jagmin” gen. J. Sadowskiego. Z rozkazu ppłk. Trzebuni, jego grupa tocząc walki, w trakcie których została rozczłonkowana, próbowała przebiąć się w kierunku Lublina, przechodząc następnie w Lasy Janowskie, gdzie oddział rozwiązano.

T. trafił do niewoli niemieckiej, z której wraz z innym oficerem uciekł w trakcie nocnego postoju, w drodze do obozu jenieckiego. W wędrówce na wschód doznał kontuzji nogi i znalazł się w szpitalu wojskowym w Równem. Tam został ogarnięty przez Rosjan. Wraz z innymi oficerami trafił do transportu kierującego się do Związku Radzieckiego. Zauważając semickie rysy jednego z pełniących straż radzieckich żołnierzy, T. zwrócił się do niego w jidisz z pytaniem, dokąd są wiezieni. Żołnierz nie umiał odpowiedzieć, ale obiecał, że nie zwróci uwagi przy próbie ucieczki. T. zbiegł z dwoma kolegami tuż przed granicą ZSRR i podjął marsz na zachód. Dotarł do Lwowa, gdzie wkrótce pojawiły się też jego żona i syn, wydaleni przez Niemców z Rozwadowa do strefy radzieckiej. Podjął pracę jako pomocnik księgowego w restauracji. Po wkroczeniu Niemców do Lwowa trafił z rodziną do getta (październik 1941 r.). Razem z nastoletnim synem pracował na placu drzewnym. Pomimo wyraźnych objawów depresji, zdecydował się przyjąć

propozycję podjęcia pracy w radzie żydowskiej (Judenrat), którą zaproponowano mu ze względu na znajomość niemieckiego i przeszłość w armii austriackiej, co miało stanowić kartę przetargową w kontaktach z okupantami w sprawach dotyczących Żydów. Podjął się zadania bardzo niebezpiecznego ze względu na konieczność stykania się z Niemcami, przed którymi stanowisko w radzie zupełnie nie chroniło, a także niewidzianego, gdy T. przypadł nadzór nad żydowską policją, której wielu funkcjonariuszy miało nader zszarganą opinię. Angażywał się w przygotowywanie fałszywych dokumentów umożliwiających zagrożonym Żydom ochronę przed deportacją do obozu zagłady lub ucieczkę z getta. Miał kontakt z polskim podziemiem. Z powodu narastającego zagrożenia, zdobył przy pomocy Polaków fałszywe dokumenty dla żony i syna, którym zorganizowano ucieczkę do Rzeszowa. W połowie 1942 r., wobec natrafienia Niemców na ślad produkcji fałszywych dokumentów, przy pomocy polskiej organizacji podziemnej wydostał się z getta i pod nazwiskiem Stanisław Wójcicki znalazł się w Rzeszowie. Tam zmuszony był żyć w ukryciu, ze względu na fakt, iż w rodzinnym mieście mógł zostać rozpoznany. Udało mu się przeżyć, podobnie jak żonie i synowi. T. stracił jednak podczas wojny wielu krewnych, m.in. rodzeństwo. Po wyzwoleniu wszedł w skład tymczasowego zarządu powstałej gminy żydowskiej. W zajmowanym mieszkaniu siostry zorganizował punkt rejestracji powracających z wojny, pomagający w łączeniu rodzin żydowskich. 5 listopada 1944 r. został wybrany przewodniczącym zarządu gminy. W maju 1945 r. przeniósł się wraz z żoną do Krakowa i otworzył kancelarię adwokacką. Pod koniec 1948 r. roku wyjechał do Paryża. Po około dwóch latach przeniósł się do Toronto w Kanadzie.

Zmarł na zawał serca, 4 maja 1955 r., w Baltimore w USA, w kilka dni po przyjeździe na stałe do swojego syna.

Syn Józef (Joseph) Taler, ur. 1923 r. (zmienił pisownię nazwiska), po studiach medycznych w Lublinie, Wrocławiu i Marburgu w Niemczech wyjechał do USA, gdzie praktykował jako lekarz rodzinny. Jest autorem wspomnieniowych książek „In Search of Heroes” i „Polish Indians and Another Stories”, mieszka w Annapolis, aktywnie uczestniczy w działalności polskich i żydowskich stowarzyszeń emigracyjnych.

Publikacje: Garbacz D., Wojenna odyseja podpułkownika Trzebuni, cz. II „Sztafeta” nr 2/2009; Maksimiec S., Działania Grupy „Stalowa Wola” we wrześniu 1939 r., [w:] „Przegląd Historyczno-Wojskowy” 2/2008; Oficerowie WP 1918-1920, Muzeum Wojska Polskiego <http://www.muzeumwp.pl/lista.php>; Steblik W., Armia Kraków 1939, Warszawa 1989; Taler J., „In Search of Heroes”, Baltimore 1995

Marek Wiatrowicz

Chapter from Regional Compendium showing Abraham, his wife Sophe, and their child Joseph Thaler

National Katyn Memorial
Sculpture Designed by Andrzej Pitynski

Reunion with Chief Indian (Tadek Kobylanski) and his wife with the Talers
Warsaw, 1990

Kobylanski Story

Zielinski Story

Family loses during World War II

Problems of living on False Identity Papers
during World War II

Definition of a Hero